

شناسایی مکان‌های دارای پتانسیل استحصال آب باران حوضه آبخیز سراب صیدعلی الشتر با استفاده از دو روش NRCS- CN و سیستم پشتیبانی تصمیم‌گیری (DSS) مبتنی بر GIS

پروین نورمحمدی^۱، علی حقیزاده^{۲*}، ناصر طهماسبی‌پور^۳، حسین زینیوند^۴

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی آبخیزداری، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه لرستان

۲، ۳ و ۴. استادیار گروه مهندسی آبخیزداری، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه لرستان

(تاریخ دریافت ۱۳۹۵/۰۴/۲۲؛ تاریخ تصویب ۱۳۹۵/۰۷/۲۲)

چکیده

جمع آوری رواناب برای به حداقل رساندن تلفات و تقویت ذخایر آبی در حوضه‌های آبخیز استفاده می‌شود. کشورهایی که مانند برخی مناطق ایران کمبود آب دارند، با توزیع نامناسب بارندگی مواجه‌اند. با گسترش مصرف منابع آبی، استفاده اصولی از رواناب به دست آمده از بارش می‌تواند در جهت رفع مشکل کمبود آب مؤثر واقع شود. بهمنظور برآورد رواناب در حوضه‌های آبخیز روش‌های تجربی و مدل‌های ریاضی مختلفی وجود دارد. یکی از این مدل‌ها، مدل شماره منحنی (NRCS - CN) است که در تحقیق حاضر اساس تولید نقشه ارتفاع رواناب است. هدف از این تحقیق شناسایی مناطق دارای پتانسیل جمع آوری آب باران (برای تغذیه مصنوعی آبخوان به‌روش حوضجه تغذیه و ذخیره سطحی به‌روش بانکت‌بندی و تراس‌بندی) در حوضه آبخیز سراب صیدعلی به‌روش (NRCS - CN) و DSS است. به این صورت که در محیط نرم‌افزار GIS بعد از تهیه نقشه رواناب، از ۶ لایه اطلاعاتی دیگر شامل زمین‌شناسی، گسل، تراکم آبراهه‌ها، کاربری اراضی، بافت خاک و شب و از ۲ روش If و WOA بهمنظور وزن‌دهی، رتبه‌دهی و تلفیق ۷ لایه موجود استفاده شد و از بین نقشه‌های نهایی به دست آمده از دو روش یادشده، نقشه‌های با صحت بیشتر انتخاب و با درنظرگرفتن مسائل اقتصادی - اجتماعی با ۳ نقشه فاصله از اراضی آبی، اراضی دیم و مناطق مسکونی در قالب سیستم پشتیبانی تصمیم‌گیری (DSS) تلفیق شدند و نقشه‌های نهایی با عنوان نقشه مناطق مستعد تغذیه مصنوعی و نقشه مناطق مستعد ذخیره سطحی آب باران به دست آمد.

کلیدواژگان: استحصال آب باران، حوضه آبخیز سراب صیدعلی، GIS، DSS، NRCS- CN.

تغییر نام داده است. با استفاده از نرم افزار GIS می‌توان از روی نقشه‌های کاربری اراضی، پوشش گیاهی و گروههای هیدرولوژیکی خاک مقادیر CN را برای حوضه آبخیز تعیین کرد. ضرورت آگاهی از وضعیت منابع و نزولات جوی در حوضه‌های آبخیز مختلف برای ایجاد طرح‌های آبی از یکسو وجودنداشتن شبکه قابل قبولی از ایستگاه‌های اندازه‌گیری پارامترهای هواشناسی و آبشناسی، اهمیت استفاده از روش‌های غیرمستقیم و تجربی برای محاسبه حجم رواناب در حوضه‌های آبخیز را بیش از پیش آشکار می‌سازد.

پیشینهٔ پژوهش

مطالعات مختلفی در زمینهٔ جمع‌آوری آب باران صورت گرفته است از جمله: سلام و همکارانش [۱۸] از کاربرد GIS و سنجش از دور و با استفاده از تکنیک IF^۳ به منظور شناسایی مکان‌های دارای پتانسیل تغذیهٔ مصنوعی در هند استفاده کردند. سنانایاک و همکارانش [۱۹] برای مکان‌یابی تغذیهٔ مصنوعی آب زیرزمینی در سریلانکا از GIS و سنجش از دور استفاده کردند. کالیراج و همکارانش [۲۰] با استفاده از شاخص همپوشانی وزنی (WOA)^۴ به ارزیابی پارامترهای محیطی مانند خاک، شیب، کاربری اراضی، تراکم زهکشی، زمین‌شناسی و بارندگی به منظور شناسایی مکان‌های مناسب و پیشنهاد سازه‌های مناسب به منظور تغذیهٔ مصنوعی در هند پرداختند. پاتیل و همکارانش [۲۱] برای شناسایی مناطق دارای پتانسیل تغذیهٔ مصنوعی در یک حوضه آبخیز در هند از GIS و سنجش از دور استفاده کردند. والیامای و همکارانش [۲۲] به منظور انتخاب مکان‌های مناسب برای تغذیهٔ مصنوعی در هند از سنجش از دور و GIS استفاده کردند. اکبرپور و همکارانش [۱] روش‌های مکان‌یابی مناطق مستعد جمع‌آوری باران به کمک سیستم پشتیبانی تصمیم‌گیری (DSS) مبتنی بر GIS را مقایسه کردند. نظریان و همکارانش [۲] با کاربرد مدل شماره منحنی (CN) به ارزیابی مکانی پتانسیل جمع‌آوری آبهای سطحی در سیستم آبخیز آقامام استان گلستان پرداختند. حسین‌زاده [۳] برای برآورد ارتفاع و دبی اوج رواناب در موقع فرسایش آبراهه‌ای از روش شماره منحنی (CN) استفاده کردند. پناهی و همکارانش [۴] مدل شماره منحنی (CN) را در تخمین رواناب حوضه آبخیز مادرسو در

مقدمه

استفاده و بهره‌برداری از رواناب ناشی از باران در بسیاری از نقاط جهان به صورت سنتی، به‌ویژه در مناطقی که ریزش‌های جوی به‌تهیابی برای زراعت کافی نیست، متداول بوده است. در روش‌های سنتی، هدف اصلی بهره‌برداری از رواناب‌ها و سیلاب‌ها، افزایش رطوبت خاک برای تأمین آب مورد نیاز بوده است. در مناطق خشک مانند سطح عظیمی از کشور ما، انسان همیشه با کمبود آب مواجه بوده و است. در این مناطق امکان افزایش آب قبل استفاده بسیار محدود است. از این‌رو، برای مبارزه با کمبود آب، باید با مدیریتی صحیح، به حفاظت و بهره‌برداری بهینه از آن بیشتر توجه داشت. جمع‌آوری آب باران و رواناب از جمله اقداماتی است که به‌ویژه در بهره‌برداری صحیح از آبهای موجود در مناطق خشک می‌تواند مؤثر واقع شود. درون یک حوضه آبخیز رواناب به دست‌آمده از رگبارها، یک منبع پتانسیل آب است که در صورت مدیریت درست، می‌تواند به عنوان مکملی برای رفع نیازهای آبی استفاده شود. به این ترتیب جمع‌آوری رواناب انتخابی مناسب برای جمع‌آوری و ذخیره آبهای سطحی برای مصارف است [۱۵]. جمع‌آوری رواناب بسته به نوع تشکیل آن، سدهای زراعی کوچک، مخازن ذخیره آب و یا سیستم‌های تغذیه آبهای زیرزمینی، انواع بندهای اصلاحی و نواهای مرزبندی شده (موانعی که آب را در مزرعه متوقف می‌کنند) را شامل می‌شوند [۱۶]. یکی از مراحل مهم و ضروری به کارگیری سیستم‌های جمع‌آوری آب باران، مکان‌یابی و شناسایی محل‌های مناسب برای اجرای این تکنولوژی است. با شناسایی محل‌های مناسب برای این منظور، صرفه‌جویی فراوانی در زمان و هزینه صورت می‌گیرد. از جمله روش‌هایی که با فراهم‌شدن امکان دسترسی به تصاویر ماهواره‌ای و کاربرد سامانه اطلاعات جغرافیایی می‌تواند در محاسبه رواناب ناشی از یک بارش معین به کار رود، مدل‌های هیدرولوژیک است. این مدل‌ها می‌توانند با لحاظ توزیع مکانی خصوصیات بارش و حوضه آبخیز، برآوردهای قابل قبولی فراهم کنند [۱۷]. یکی از روش‌های موجود در این زمینه روش^۱ (SCS – CN) است که توسط سرویس حفاظت خاک آمریکا ارائه شده است و (NRCS – CN)^۲ امروزه به سرویس حفاظت منابع طبیعی

3. Influencing Factor

4. weighted overlay analysis

1. Conservation Service-Curve NumberSoil

2. Natural Resources Conservation Service-Curve Number

به روش حوضچه‌های تغذیه و تکنیک GIS در حوضه آبخیز گاوبندی پرداخته‌اند و بهترین مکان برای تغذیه مصنوعی را محروم‌طاوکنه‌ها و دشت‌سرها معرفی کردند؛ بنابراین هدف این تحقیق شناسایی مناطق دارای پتانسیل جمع‌آوری آب باران (به دو صورت تغذیه مصنوعی با حوضچه تغذیه و ذخیره سطحی با استفاده از بانکت و تراس‌بندی) در حوضه آبخیز سراب صیدعلی با درنظرگرفتن شرایط مکانی، هیدرولوژیکی و اقتصادی - اجتماعی بر پایه روش‌های (NRCS - CN) و سیستم پشتیبانی تصمیم‌گیری (DSS) است.

مواد و روش‌ها

حوضه آبخیز سراب صیدعلی در شهر الشتر واقع در شمال استان لرستان قرار دارد. مختصات جغرافیایی این حوضه ۴۸ درجه و ۱۲ دقیقه طول شرقی و ۳۳ درجه و ۵۲ دقیقه عرض شمالی است؛ و ایستگاه سراب صیدعلی خروجی این حوضه محسوب می‌شود. در شکل ۱ موقعیت حوضه سراب صیدعلی در ایران، استان و شهرستان نشان داده شده است.

داده‌های مورد نیاز برای مکان‌یابی مناطق دارای پتانسیل تولید رواناب و مناسب برای جمع‌آوری رواناب در نرم‌افزار GIS پردازش شد. این داده‌ها شامل لایه رواناب، زمین‌شناسی، شبیب، کاربری اراضی، تراکم آبراهه، تراکم گسل و خاک است. برای تهیه نقشه پتانسیل رواناب ابتدا با استفاده از نقشه کاربری اراضی و گروه‌های هیدرولوژیکی خاک که شامل بافت ماسه، ماسه لومی، رسی سیلیتی و لومی رسی سیلیتی است و در ۳ گروه A، B و C جای می‌گیرد نقشه شماره منحنی (CN) ساخته شد (شکل ۲)؛ سپس با استفاده از رابطه ۱ نقشه نگهداشت سطحی (S) بر حسب میلی‌متر تهیه شد (شکل ۳) و در ادامه با استفاده از رابطه ۲ نقشه ارتفاع رواناب با استفاده از نقشه‌های بارندگی و نگهداشت (S) بر حسب میلی‌متر ساخته شد (شکل ۴). برای تهیه نقشه بارندگی از میانگین بارندگی ۲۰ ساله ایستگاه‌های منطقه (ایستگاه کهمان، سراب صیدعلی، ونایی، کاکارضا) استفاده و به روش^۱ در محیط GIS پهنه‌بندی شد؛ سپس نقشه رواناب به همراه سایر نقشه‌ها به ۲ روش IF و WOA وارد مرحله رتبه‌دهی و وزن‌دهی شدند و از هریک از روش‌های یادشده به صورت

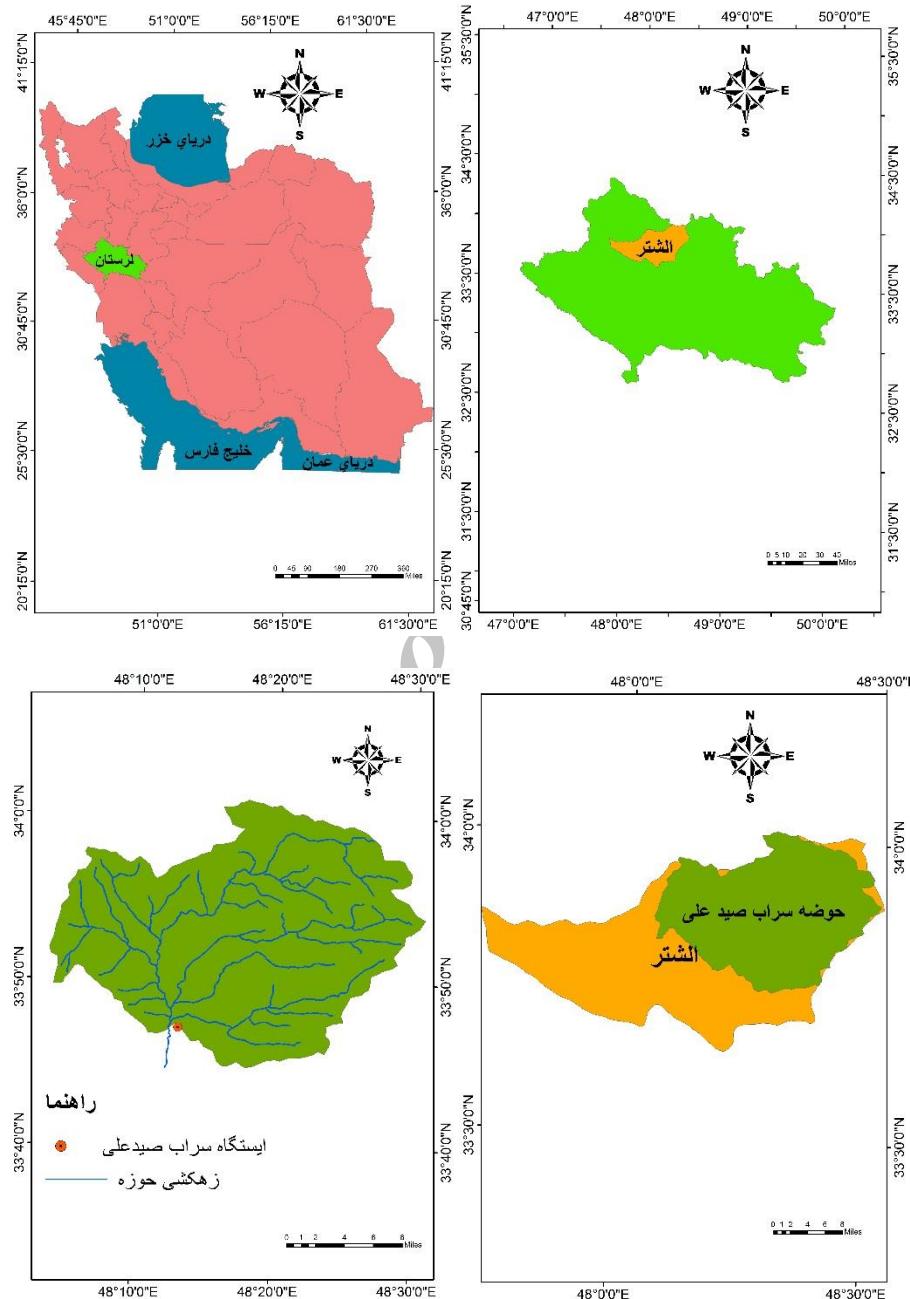
استان گلستان با استفاده از GIS به کار بردن. ثروتی و همکارانش [۵] روش CN را در امکان‌سنجی وقوع سیل در حوضه آبخیز لیلان‌چای (مراغه) استفاده کردند. ویراشینگ و همکارانش [۲۳] از مدل (SCS - CN) برای تشخیص محل جمع‌آوری و ذخیره آب برای حوضه‌ای در آلمان استفاده کردند. ابراهیمیان و همکارانش [۲۴] از روش (NRCS - CN) برای تخمین رواناب در حوضه آبخیز کوهستانی استفاده کردند. عشقی‌زاده و همکارانش [۶] به ارزیابی مکانی مناطق مناسب جمع‌آوری رواناب پتانسیل در سیستم حوضه آبخیز گناباد با کاربرد نقشه رواناب و نقشه فاصله از اراضی کشاورزی و فاصله از قنات پرداختند. رامشت عامری [۷] برای پهنه‌بندی حوضه آبخیز بیاضیه به منظور تغذیه مصنوعی آب‌های زیرزمینی از روش AHP و تکنیک GIS استفاده کرد. موسوی و همکارانش [۸] پتانسیل‌یابی مناطق مناسب برای تغذیه مصنوعی آب‌های زیرزمینی در محدوده تاقدیس کمستان را با تلفیق سنجش‌از دور و GIS مطالعه کردند و سازنده‌ای شکسته شده، آبرفت‌ها و کanal‌های رودخانه‌ای را مناسب‌ترین مکان برای تغذیه مصنوعی معرفی کردند. موسوی و همکارانش [۹] با استفاده از روش‌های سنجش‌از دور و GIS به مطالعه مناطق مناسب برای تغذیه آب زیرزمینی در جنوب دشت ایذه واقع در جنوب غرب ایران پرداختند و نتایج کار آنها نشان داد مناطق دارای شکستگی در آهک‌ها بیشترین پتانسیل را دارند و سازنده‌ها متشكل از مواد دانه‌ریز هستند و نفوذپذیری کم دارند و نیز مناطق فاقد شکستگی دارای کمترین پتانسیل تغذیه هستند. راما کریشنان و همکارانش [۲۵] از روش (SCS - CN) - برای پتانسیل‌یابی مناطق مستعد استحصال آب استفاده کردند. شیان و همکارانش [۲۹] نقشه پتانسیل منطقه Occidental در لبنان را استخراج کردند و فهمیدند که مناطق سخت، دارای شکستگی و آهک‌های کارستی شده، مناطق عالی برای تغذیه آب زیرزمینی هستند در حالی که کمترین پتانسیل تغذیه در مناطق شلoug مسکونی و مناطق نسبتاً مسطح پوشیده شده به وسیله مواد نرم دیده می‌شود. مهدوی و همکارانش [۱۰] مکان‌یابی محل مناسب برای تغذیه مصنوعی آب زیرزمینی را برای تغذیه مصنوعی را از طریق GIS و RS را در حوضه آبخیز شهرضا بررسی کردند و ابزار یادشده را برای این مهم کارآمد معرفی کردند. نوری و همکارانش [۱۱] به بررسی مناطق مناسب برای تغذیه مصنوعی آب‌های زیرزمینی

1. Inverse Distance Method

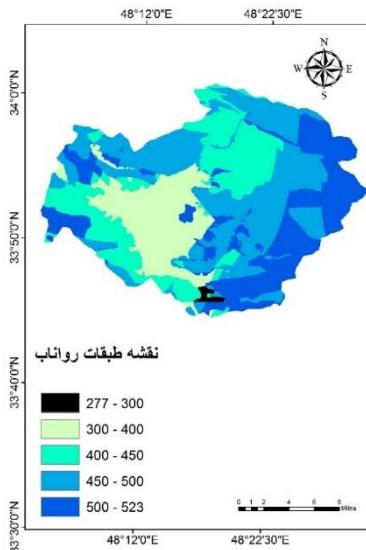
$$Si = \frac{25400}{CN} - 254 \quad (1)$$

$$Q = \frac{(P_i - \cdot / 2S_i)}{(P_i + \cdot / 8S_i)} \quad (2)$$

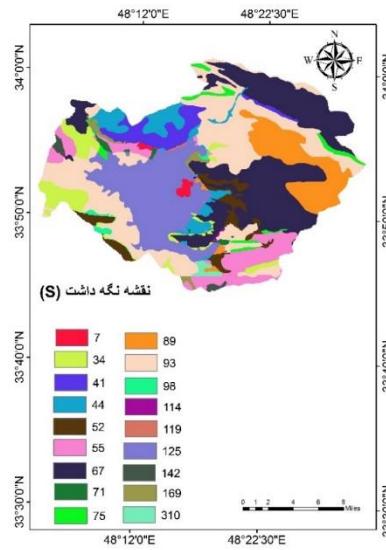
جزء نقشه مکان‌یابی تغذیه مصنوعی آبخوان و مکان‌یابی ذخیره سطحی آب باران تهیه شد. شرایط کلی مکانی برای احداث حوضچه نفوذ و بانکت و تراس‌بندی در جدول‌های ۱ و ۲ یاد شده است.

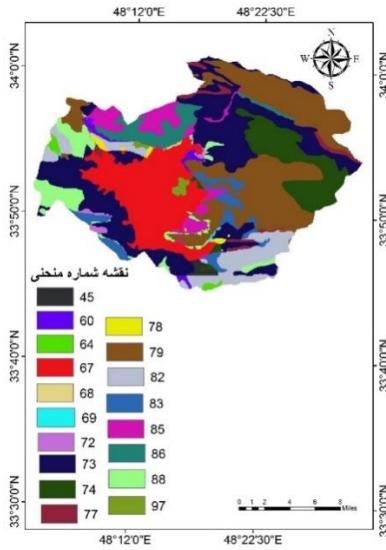
شکل ۱. موقعیت جغرافیایی منطقه مطالعه شده

شکل ۴. نقشه ارتفاع رواناب (میلی‌متر)

شکل ۳. نقشه (S) (میلی‌متر)

شکل ۲. نقشه (CN) (میلی‌متر)

جدول ۱. شرایط مناسب برای احداث حوضچه نفوذ برای تغذیه مصنوعی آبخوان [۱۹]

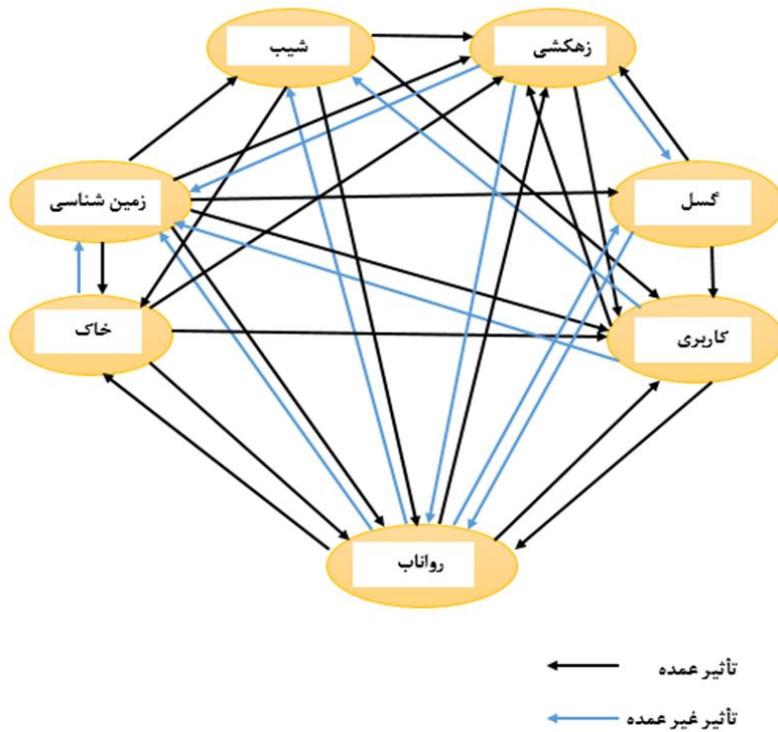
منافع	تراکم زهکشی و گسل	کاربری (به ترتیب)	توبوگرافی	زمین‌شناسی	نوع خاک	نفوذ	شیب (%)
تغذیه آبخوان، آبیاری محدود، حیوانات اهلی، زیستگاه‌های طبیعی	بالا	مراتع، بوته‌زار، اراضی دیم، اراضی آبی، جنگل	دشت هموار با شب ملایم	سازندگانی، آهکی، آبرفتی و نفوذپذیر	آبرفتی، شنی، ماسه‌ای، ماسه لومی، نفوذپذیر	بالا	> ۱۰%

جدول ۲. شرایط مناسب برای احداث بانکت و تراس‌بندی برای ذخیره سطحی آب [۱۲]

منافع	تراکم زهکشی و گسل	کاربری (به ترتیب)	توبوگرافی	زمین‌شناسی	نوع خاک	نفوذ	شیب (%)
حفظ آب در خاک و حفاظت آب‌وآخ، کنترل فرسایش و سیل، احداث درختان یا کاشت علوفه	کم	مراتع ضعیف، جنگل ضعیف، بیشه‌زار و بوته‌زار، مراع متوسط و جنگل متوسط	دامنه‌های شبیدار	سازندگانی آهکی، نفوذپذیر و مستعد فرسایش سطحی	رسی و مارنی خالص نباشد	کم	< ۱۰% < ۷۰%

هر تأثیر عمده بر لایه دیگر امتیاز ۲ و به‌ازای هر تأثیر غیرعمده امتیاز ۱ می‌گیرد و درنهایت امتیازها با هم جمع و رتبه لایه مشخص می‌شود (جدول ۳).

روش IF
در روش IF رتبه اختصاص داده شده به هر لایه با توجه به تأثیرات عمده و غیرعمده هر لایه بر لایه‌های دیگر رقمی از ۱ تا ۱۰ است (شکل ۵). به این صورت که یک لایه به‌ازای

شکل ۵. تأثیرات متقابل پارامترها بر هم در خصوص استحصال آب باران [۱۷]

جدول ۳. محاسبه رتبه برای پارامترها در روشن IF [۱۷]

پارامتر تأثیر عمده (A) تأثیر غیر عمده (B) حاصل جمع رتبه اختصاصی

رواناب	$69 + 13 + 1 + 21 + 2 + 2$
تراکم گسل	$45 + 21 + 2$
کاربری اراضی	$47 + 13 + 1 + 21 + 2$
زمین‌شناسی	$121 + 2 + 20 + 2 + 2 + 2 + 2$
زهکشی	$25 + 13 + 1 + 21$
شیب	$88 + 20 + 2 + 2 + 2$
خاک	$67 + 11 + 2 + 2 + 2$

همپوشانی شدند و نقشه نهایی پتانسیل تغذیه مصنوعی تهیه شد. سپس همین مراحل برای تهیه نقشه نهایی ذخیره سطحی نیز تکرار شد.

پس از تعیین رتبه، نقشه‌ها در محیط GIS طبقه‌بندی شدند و به هر طبقه متناسب با میزان تأثیر در تغذیه آبخوان وزنی بین ۱ تا ۱۰ اختصاص داده شد؛ و در پنجره Raster calculator در محیط GIS طبق رابطه ۳ نقشه‌ها

$$\text{Final map} = (R_w * R_c) + (D_w * D_c) + (L_w * L_c) + (G_w * G_c) + (Li_w * Li_c) + (SO_w * SO_c) + (S_w * S_c) \quad (3)$$

وزن دهی شده تراکم گسل و Li_c رتبه نقشه تراکم گسل، D_w نقشه وزن دهی شده خاک و SO_c رتبه نقشه خاک، S_w نقشه وزن دهی شده شیب و R_c رتبه نقشه شیب است. درنهایت نتیجه روشن IF تولید دو نقشه تغذیه مصنوعی آبخوان و نقشه ذخیره سطحی آب باران بود.

که در آن R_w نقشه وزن دهی شده رواناب و R_c رتبه نقشه تراکم زهکشی، D_w نقشه وزن دهی شده تراکم زهکشی و D_c رتبه نقشه تراکم زهکشی، L_w نقشه وزن دهی شده کاربری اراضی و L_c رتبه نقشه کاربری اراضی، G_w نقشه وزن دهی شده زمین‌شناسی و G_c رتبه نقشه زمین‌شناسی، Li_w نقشه

جمع‌آوری آب باران را دارد. الف) ورود داده‌ها و پیش‌پردازی آنها؛ ب) پردازش اصلی داده‌ها؛ ج) نمایش نقاط مستعد جمع‌آوری آب باران [۲۶]. به منظور دخیل کردن شرایط اقتصادی و اجتماعی در تصمیم‌گیری فاکتور فاصله از مناطق مسکونی و کشاورزی نیز در نظر گرفته می‌شود که در قالب نقشه‌های فاصله و به کمک قابلیت‌های GIS تهیه می‌شوند. پس از طی مراحل یادشده، مرحله پردازش اصلی آغاز می‌شود که مهم‌ترین مؤلفه DSS است [۱]. نقشه تغذیه مصنوعی و ذخیره سطحی آب باران نهایی (پس از صحبت‌سنجد و انتخاب روش مناسب‌تر از بین دو روش) همراه با نقشه‌های فاصله از مناطق مسکونی، اراضی دیم و اراضی آبی پس از کلاس‌بندی و دریافت وزن با یکدیگر ترکیب می‌شود و نقشه‌های نهایی مناطق مستعد جمع‌آوری آب باران (نفوذ و ذخیره سطحی) به دست می‌آید. رتبه هر نقشه و وزن طبقات در جدول‌های ۵ و ۶ ارائه شده است.

$$WOA = (R_w * R_c) + (D_w * D_c) + (L_w * L_c) + (G_w * G_c) + (Li_w * Li_c) + (SO_w * SO_c) + (S_w * S_c) \quad (4)$$

جدول ۴. رتبه اختصاص داده شده به لایه‌ها در روش WOA [۱۸]

لایه‌های استفاده شده	رتبه اختصاص داده شده
رواناب	۱۵
زمین‌شناسی	۱۵
بافت خاک	۱۴
تراکم گسل	۱۳
شیب	۱۱
کاربری اراضی	۱۰
تراکم آبراهه	۱۰

جدول ۵. رتبه نقشه‌ها در سیستم پشتیبانی تصمیم‌گیری [۱]

فاکتورها	تغذیه مصنوعی، ذخیره سطحی	فاصله از مناطق مسکونی	فاصله از کشت دیم	فاصله از کشت آبی	رتبه
		۲	۲	۲	۴

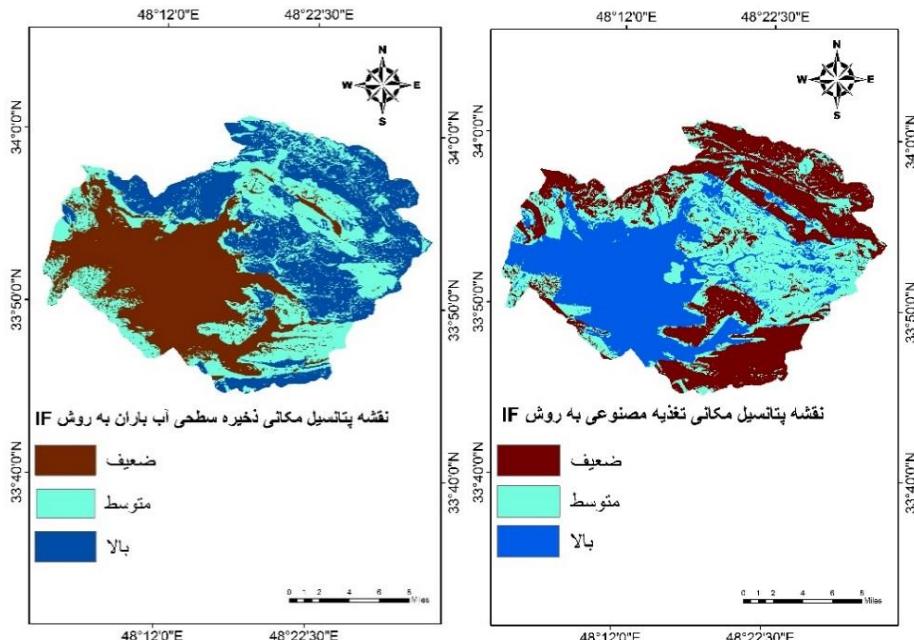
جدول ۶. وزن دهی طبقات مختلف در سیستم پشتیبانی تصمیم‌گیری [۱]

نقشه وزن	۱	۲	۳	۴	تفصیل
تغذیه مصنوعی، ذخیره سطحی	پتانسیل ضعیف	پتانسیل متوسط	پتانسیل بالا	-	فاصله از مناطق مسکونی (متر)
فاصله از کشت آبی (متر)	< ۵۰۰	۵۰۰ - ۱۰۰۰	۱۰۰۰ - ۲۰۰۰	۲۰۰۰ - ۵۰۰۰	۰ - ۵۰۰
فاصله از کشت دیم (متر)	< ۵۰۰	۵۰۰ - ۱۰۰۰	۱۰۰۰ - ۲۰۰۰	۰ - ۵۰۰	۱۰۰۰ - ۲۰۰۰
فاصله از کشت آبی (متر)	< ۵۰۰	۵۰۰ - ۱۰۰۰	۱۰۰۰ - ۲۰۰۰	۰ - ۵۰۰	۱۰۰۰ - ۲۰۰۰

مصنوعی و ذخیره سطحی برای هریک از روش‌ها به طور مجزا تهیه شد که در شکل‌های ۶-۹ قابل مشاهده است. سپس به منظور انتخاب روش با صحت بیشتر از بین ۲ روش یادشده، نقشه‌ها وارد مرحله صحبت‌سنگی شدند.

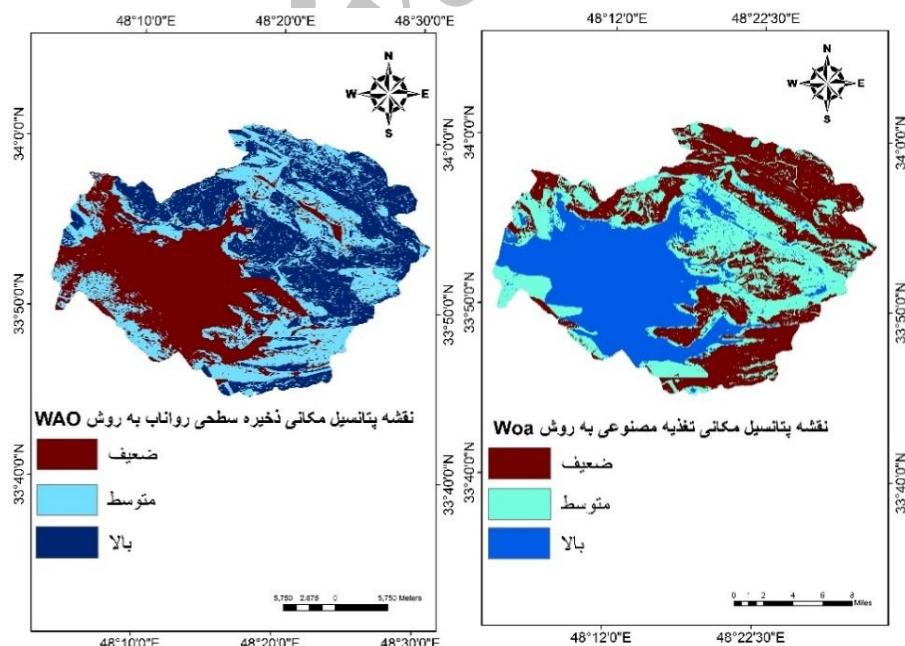
یافته‌ها و نتایج

پس از اختصاص رتبه به ۷ لایه یادشده و وزن به طبقات مختلف هر نقشه در روش‌های IF و WOA، طبق فرمول‌های یادشده نقشه‌ها با هم تلفیق شدند و نقشه‌های نهایی تغذیه

شکل ۷. نقشه‌مکان‌یابی تغذیه مصنوعی به روش IF

شکل ۶. نقشه‌مکان‌یابی تغذیه مصنوعی به روش IF

شکل ۹. نقشه‌مکان‌یابی تغذیه سطحی به روش WOA

شکل ۸. نقشه‌مکان‌یابی تغذیه مصنوعی به روش WOA

سطحی رواناب در نقشه‌ها منطبق هستند و صحت نقشه‌های به دست آمده از ۲ روش را تأیید می‌کنند.

۳. استفاده از گزارش‌های هیدروژئولوژیکی اداره آب منطقه‌ای و تطبیق آن با نقشه‌های موجود که به شرح زیر است و صحت هر ۲ روش را تأیید می‌کند.

«با استفاده از اندازه‌گیری سطح آب در چاههای مشاهده‌ای در دوره‌های ماکزیمم و مینیمم و همچنین با استفاده از ارتفاع نقطه نشانه چاههای مشاهده‌ای مشاهده‌ای ارتفاع مطلق سطح آب در چاههای مشاهده‌ای داشت و با پیاده کردن این ارقام روی نقشه نسبت به ترسیم منحنی‌های تراز آب زیرزمینی داشت، از طریق درون‌یابی نقاط و مثلث‌بندی اقدام شده است.

همان‌طور که می‌دانیم نقشه‌های تراز آب زیرزمینی حاوی اطلاعات هیدروژئولوژیکی فراوانی بوده است که از آن جمله خطوط جريان آب‌های زیرزمینی از طریق عمود بر منحنی‌های ایزوپیز ترسیمی به دست می‌آیند.

بدیهی است از نقشه‌های پیاده شده علاوه بر کلیه اطلاعات هیدروژئولوژیکی و هیدرودینامیکی نظری تعیین جهت‌های جريان، مشخص شدن مناطق مختلف تغذیه و تخلیه زیرزمینی، تعیین شیب یا گرادیان هیدرولیک آب‌های زیرزمینی استفاده کرد. مثلاً (در قسمت شمال و شمال شرقی دشت نزدیک ترشدن فاصله منحنی‌ها نسبت به یکدیگر بیانگر زیادبودن شیب سطح آب و یا گرادیان هیدرولیک است و این امر بیانگر آن است که سازندهای حاشیه در این نقاط آبخوان زیرزمینی را تغذیه می‌کند و به عکس در قسمت غربی و جنوب غربی دشت منحنی‌ها نسبت به یکدیگر فاصله بیشتری می‌گیرند که دلیل بر کمتر بودن مقدار شیب یا گرادیان هیدرولیک در این قسمت‌های دشت است). همان‌طور که اشاره شده سازندهای آهکی در شمال و شمال شرقی دشت به علت کارستی بودن در تغذیه آبرفت دشت الشتر سهم به سزاگی دارند و به عکس حاشیه‌هایی که از جنس کنگلومراگی هستند نقش کمتری در تغذیه دشت خواهند داشت. شایان یادآوری است که با توجه به منحنی‌های تراز و جهت‌های جريان ملاحظه می‌شود که سازندهای سخت مشرف به دشت به خصوص در شمال و شمال شرقی و شرق دشت در تغذیه آبرفت مشارکت دارند و بدین ترتیب رابطه هیدرولیکی بین دو آبخوان آبرفتی و آبخوان کارستی (آهکی) برقرار و آهک‌های اطراف دشت آبرفت را تغذیه می‌کنند.»

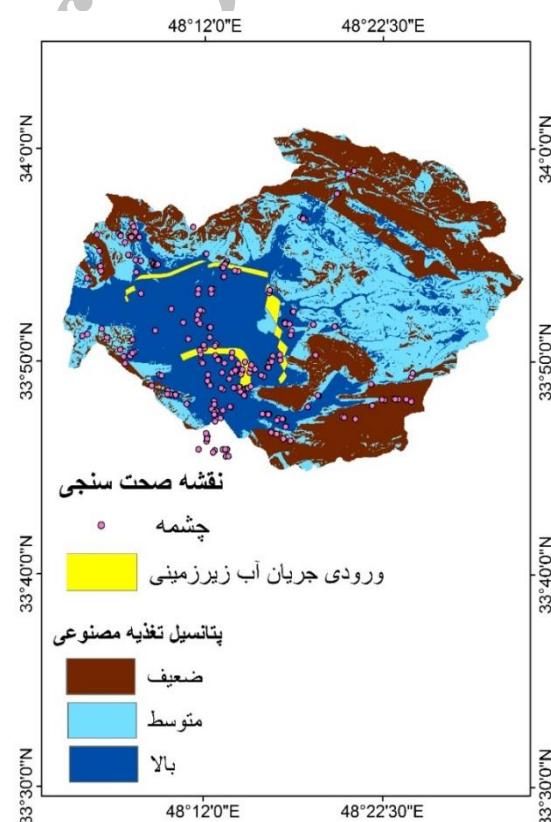
صحبت‌سنگی

بررسی صحبت نتایج و انتخاب روش مناسب‌تر از بین دو

روش یادشده از چند راه به شرح زیر صورت گرفت:

۱. اضافه کردن موقعیت چشم‌های موجود در منطقه به نقشه‌های نهایی (شکل ۱۰).

۲. استفاده از نقشه منطقه ورودی آب زیرزمینی حوضه سراب صیدعلی که با استفاده از اندازه‌گیری رقوم سطح آب در فواصل زمانی معین در تعداد ۲۲ حلقه چاه مشاهده‌ای در دوره‌های ماکزیمم و مینیمم (سال ۱۳۸۱-۱۳۸۲) توسط مهندسان اداره آب منطقه‌ای تهیه شده است (در شکل ۱۰ نقشه منطقه ورودی آب زیرزمینی به‌طور نمونه به نقشه تغذیه مصنوعی روشن IF اضافه شده است که با طبقه با پتانسیل بالای تغذیه مصنوعی و پتانسیل ضعیف ذخیره سطحی تطابق دارد).

شکل ۱۰. نقشه صحبت‌سنگی با موقعیت چشم‌های و منطقه ورودی آب زیرزمینی

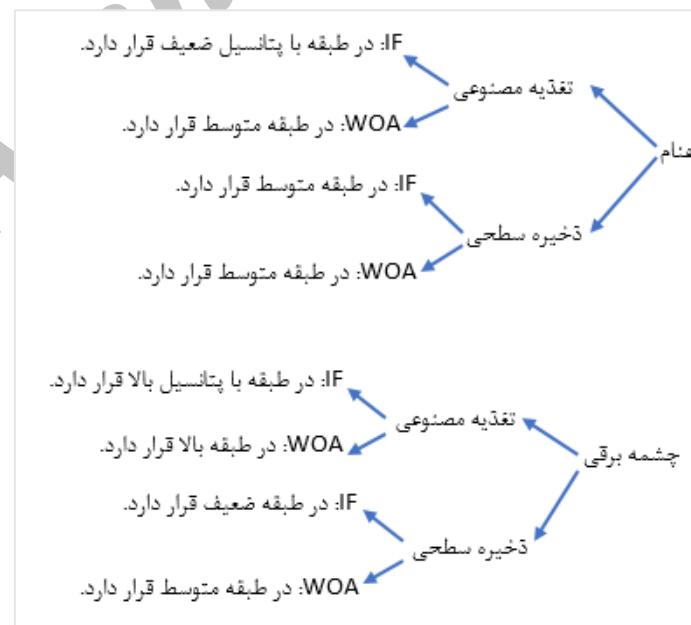
موارد ۱ و ۲ مناطق با نفوذ بیشتر و مستعد تغذیه مصنوعی را نشان می‌دهند که با طبقات دارای پتانسیل بالای تغذیه مصنوعی و طبقات با پتانسیل ضعیف ذخیره

با کاهش EC همراه است که این نشان دهنده پاسخ سریع هیدرودینامیکی چشمۀ یادشده به تغذیه است، زیرا اختلاط آب سطحی با آب زیرزمینی، در فاصلۀ زمانی کوتاه، سبب می‌شود میزان هدایت الکتریکی آب زیرزمینی کاهش یابد؛ اما تغییرات دبی در برابر چشمۀ هنام تدریجی است و هیچ افت و خیز خاصی ندارد (شکل‌های ۱۲ و ۱۳). تحلیل این نتایج و مشاهده موقعیت چشمۀ ها در شکل ۱۱ بیانگر صحت بیشتر روش IF نسبت به WOA است.

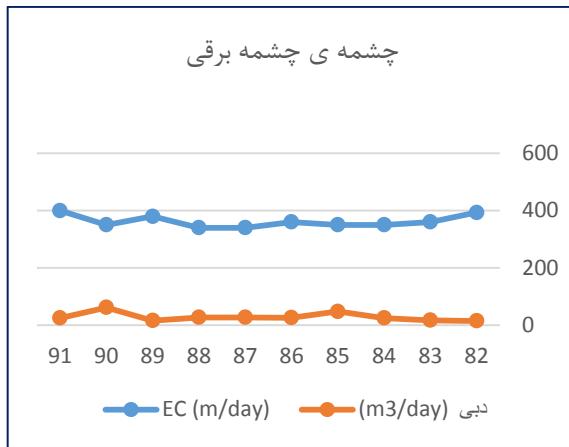
علاوه بر موارد یادشده برای بررسی صحت نتایج نقشه تغذیه مصنوعی به دست آمده از روش IF منطقۀ شهری را در طبقه با پتانسیل متوسط از نظر تغذیه مصنوعی قرار داده ولی در روش WOA منطقۀ شهری در طبقه با پتانسیل بالا از نظر تغذیه مصنوعی قرار دارد در حالی که شهر از نظر نفوذ و تغذیه نمی‌تواند پتانسیل بالا داشته باشد.

پس از انتخاب روش IF به منزلۀ روش مناسب‌تر، دو نقشه نهایی تغذیه مصنوعی و ذخیره سطحی این روش وارد سامانه پشتیبانی تصمیم‌گیری (DSS) شدند و با درنظر گرفتن مسائل اقتصادی – اجتماعی، با نقشه‌های فاصله از مناطق مسکونی، اراضی دیم و آبی ترکیب شدند و نقشه‌های نهایی مناطق مستعد جمع‌آوری آب باران (نفوذ و ذخیره سطحی) تهیه شد (شکل‌های ۱۴ و ۱۵).

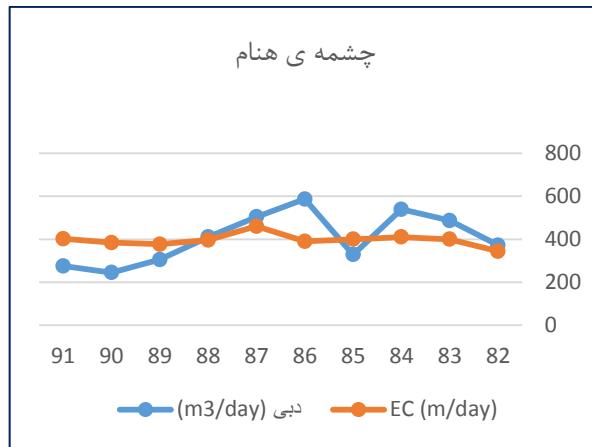
۴. استفاده از نسبت بین EC (هدایت الکتریکی) و دبی: از بین چشمۀ های موجود در منطقه موقعیت تعدادی از آنها که EC و دبی ثبت شده دارند به نقشه‌های حاصل افزوده و مشاهده شد که همه آنها به جز چشمۀ های هنام و چشمۀ برقی (موقعیت چشمۀ های یادشده در نقشه‌های دو روش در شکل ۱۱ نشان داده شده است) در طبقات یکسانی هستند. به بیان دیگر، همه چشمۀ ها در نقشه‌های تغذیه مصنوعی حاصل از دو روش در طبقه با پتانسیل بالا و در نقشه‌های ذخیره سطحی به دست آمده از ۲ روش در طبقه با پتانسیل ضعیف قرار دارند ولی چشمۀ های یادشده در نقشه‌های ۲ روش در طبقات متفاوتی قرار دارند؛ بنابراین برای صحت‌سنجی نتایج از داده‌های هدایت الکتریکی (EC) در برابر دبی، چشمۀ های هنام و چشمۀ برقی در سال‌های ۱۳۸۲ تا ۱۳۹۱ استفاده شد. از آنجاکه هدایت الکتریکی در هر سال یک یا دو بار اندازه‌گیری و ثبت شده بود، در مقابل EC ثبت شده در هر ماه از هر سالی دبی ثبت شده در همان زمان را نیز استخراج و مقایسه کردیم. چشمۀ چشمۀ برقی در محدوده‌ای از آبخوان دشت الشتر قرار دارد که طبق نتایج دارای نفوذ پذیری و تغذیه بالا است و چشمۀ هنام در منطقه با پتانسیل تغذیه کم قرار دارد. همان‌طور که در شکل‌های ۱۲ و ۱۳ مشاهده می‌شود افزایش دبی در چشمۀ چشمۀ برقی

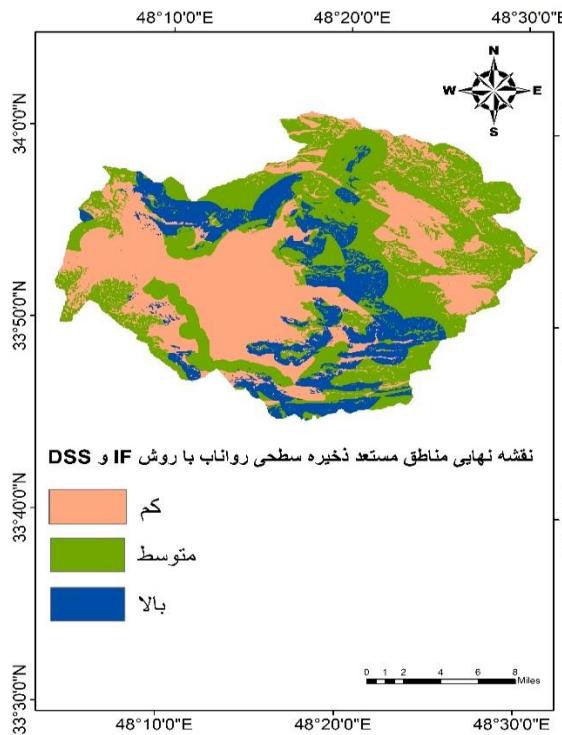
شکل ۱۱. موقعیت چشمۀ های هنام و چشمۀ برقی در نقشه‌های روش IF و WOA

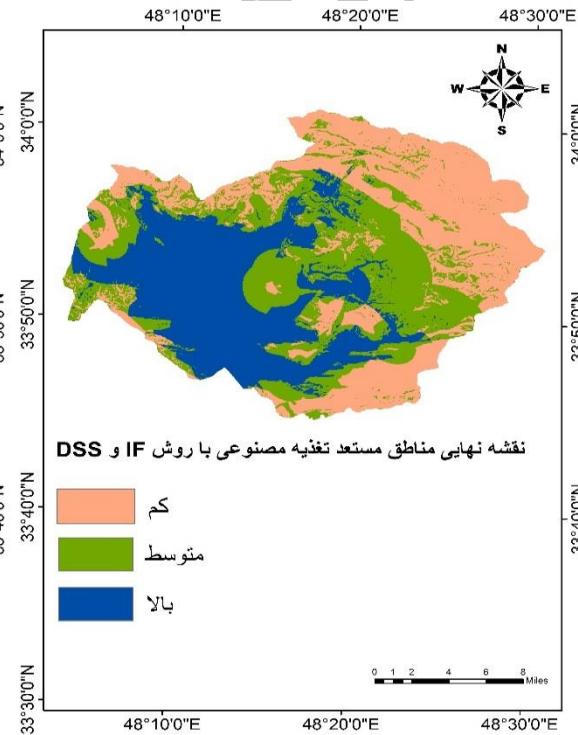
شکل ۱۳. نمودار نسبت EC به دبی در چشمۀ ی چشمۀ برقی

شکل ۱۲. نمودار نسبت EC به دبی در چشمۀ ی هنام

شکل ۱۵. نقشه پتانسیل ذخیره سطحی به روش DSS و IF

شکل ۱۴. نقشه پتانسیل تغذیه مصنوعی به روش DSS و IF

مدیریت داده‌های مکانی معرفی می‌کند که می‌تواند در هر مقیاس از سطح حوضه آبخیز استفاده شود و به عنوان روشی منطقی برای کمک به تصمیم‌گیری‌ها از طریق شناسایی سطح حوضه، نقشه‌برداری و ارزیابی‌های مکانی، در مطالعات مکان‌یابی استفاده شود. در این پژوهش نقشه‌های مکان‌یابی تغذیه مصنوعی و ذخیره سطحی رواناب با مقایسه روش‌های WOA و IF با درنظر گرفتن مسائل اقتصادی اجتماعی در قالب نقشه‌های فاصله از مناطق مسکونی، اراضی آبی و اراضی

بحث و نتیجه‌گیری

ارائه اطلاعات مکانی از مناطق تولیدکننده رواناب، گامی مهم در به کارگیری سیستم‌های جمع‌آوری رواناب درون یک حوضه آبخیز است. از سوی دیگر برای ارزیابی مکانی رواناب به بررسی‌های دقیق محلی با قدرت تفکیک بالا نیاز است که این امر برای مناطق وسیع کاری دشوار و پرهزینه خواهد بود. روش ارائه شده در این مطالعه، سیستم اطلاعات جغرافیایی را به عنوان ابزاری قدرتمند و مفید برای ترکیب، ذخیره، آنالیز و

تحقیقات انجام شده در خصوص تأثیر مکانی سطوح مؤثر در دبی اوج سیلاب و شاخص مکانی آن توسط روغنی [۱۳] این امکان وجود دارد تا با انتخاب مکان های مناسب، میزان اثربخشی سازه های کنترلی را تا حد اکثر ممکن ارتقا بخشد. بنابراین، توصیه می شود موضوعات منطبق با نتایج این تحقیق به مجموعه مطالعات آبخیزداری اضافه شود و تکمیل مطالعات در زمینه موضوعاتی نظیر مکان یابی مناطق مؤثر در اوج سیلاب و بهبیانی تعیین شاخص مکانی سیل حوضه در تلفیق با مطالعات بهینه سازی عملیات سازه های به منظور دسترسی به اهداف توسعه در حوضه های آبخیز و همچنین کاهش هزینه های بخش اجرا بسیار ضروری است.

منابع

- [1]. Akbarpoor A, Sadeghi Sh, Foroghifar H, Shahidi A. Comparison of Methods for collecting rain to help locate suitable areas for decision support system(DSS) on GIS. Geography and Development.1394; No(39): 147-164. [Persian].
- [2].Nazarian S, NajafinejadA, ToraN. Evaluate the potential spatial collect surface water drainage system of Agh Emam Golestan State. Journal of Soil and Water. agriculturalsciences and technollogy.1392 ; volume 29 ; No 1 ; pages 1-11. [Persian].
- [3].HosseinzadehM M. Estimated height and peak runoff rate of erosion is occurring in kajor area of north alborz. Journal of Scientific Research.Environmental Erosion Research. second year 1391;No 7 ; pages 1-15. [Persian].
- [4].PanahiA, AlijaniB,MohammadiH. Evaluation of Curve Number Model (CN) In estimating runoff in the catchment ofMaderso Golestan State withGIS.Quarterly Journal of the Geological Environment. Fifth year 1390 ; No 14. [Persian].
- [5].Thervati M, Rostami A, Kh F. Feasibility flooding in watershed of Leilan chai(maragheh) by CN method. Journal of land Scientific - geographical survey.eighth year 1390 ; No 32. [Persian].
- [6].EshghizadehM,ToraN,SepehriA. Evaluate the location of suitable sites collect runoff water basin rich in potential(Case study : Gonabad Watershed). Journal of soil and water protection. 1389; seventeenth volume; No 2. [Persian].
- [7].RameshtM H, Arab ameriM R. Biazieh Zoning catchment to ground waterArtificial recharge withAHPmethodand GIS technique. Journal of Geography and Planning. 17 years No 45;pages69-96. [Persian].

دیم تهیه شد. مساحت طبقات در نقشه نهایی تغذیه مصنوعی به ترتیب شامل طبقه با پتانسیل کم ۲۷۹/۲، طبقه با پتانسیل متوسط ۲۵۲/۸ و طبقه با پتانسیل بالا ۲۴۲/۴ کیلومترمربع است و مساحت طبقات در نقشه نهایی ذخیره سطحی آب به ترتیب شامل طبقه با پتانسیل کم ۳۰۰ کیلومترمربع متوسط ۳۳۳/۹ و طبقه با پتانسیل بالا ۱۴۰/۵ کیلومترمربع است. با توجه به نتایج تحقیق بیشترین پتانسیل برای تغذیه مصنوعی حوضه آبخیز سراب صیدعلی در مرکز داشت با خاک ماسه ای، شب ملایم، سازند آبرفتی و کاربری کشاورزی آبی است و ضعیف ترین نقاط در مناطق با ارتفاع زیاد، خاک رسی سیلیتی، سازند آهک مارنی و کاربری جنگل با تاج پوشش کم است. احداث حوضچه نفوذ علاوه بر تغذیه مصنوعی آبخوان در بهبود میکرو کلیما، آبیاری محدود، بهبود زیستگاه های طبیعی، مناظر طبیعی و منافع دیگر نیز مؤثر است. در احداث حوضچه های نفوذ مسائل فنی از جمله حجم ذخیره، ارتفاع، سرریز، پی ریزی و سایر مسائل فنی لازم است که به درستی رعایت شود. شناسایی نقاط با پتانسیل بالای تغذیه از دو جهت قابل بررسی است: نخست، این نقاط می توانند مبنای برای مطالعات مختص به تغذیه مصنوعی باشند. دوم، با توجه به اینکه نقاط تغذیه از نظر آلودگی، آسیب پذیر ترین مناطق یک آبخوان هستند و پخش آلاینده ها در زون های تغذیه به طور مؤثری سریع تر صورت می گیرد می توان در بحث آسیب پذیری آبخوان از آنها کمک گرفت. همچنین بیشترین پتانسیل برای ذخیره سطحی رواناب در حوضه آبخیز سراب صیدعلی در اطراف داشت، به سمت ارتفاعات (شبیب بین ۱۰ تا ۷۰ درصد)، خاک رسی سیلیتی، سازند آهکی ژوراسیکی و کرتاسه و کاربری مرتع متوسط و فقیر و جنگل متوسط و فقیر است. احداث بانکت و تراس بندی سبب حفاظت آب و خاک از طریق حفظ آب در خاک، کنترل سیل و فرسایش و ایجاد محیطی مناسب برای کاشت درخت یا علوفه می شود. پیشنهاد می شود که با در دست داشتن نتایج گزارش مطالعات صورت گرفته در حوضه آبخیز و مقایسه حجم و دبی سیلاب ها امکان برآورد حجم مورد نیاز سازه های استحصال آب به دست آید. به کارگیری عملیات مکانیکی و بیولوژیکی در حوضه آبخیز باید حول محور مسائل اقتصادی و اجتماعی حوضه و با در نظر داشتن کلیه روابط موجود در حوضه انجام گیرد. بر این اساس توصیه می شود حجم عملیات و گستره آن متناسب با شرایط کلی حوضه صورت گیرد. با توجه به نتایج

- [8]. MousaviF,ChitsazanM, MirzaeeE, ShabanM, Mohammadi BehzadH. Geomatics Conference and Exhibition 1388. [Persian].
- [9]. MousaviF,ChitsazanM, MirzaeeE. Determine appropriate zones for groundwater recharge in south of izeh plain by use of GIS Remote sensing technology.Twelfth Congress of Geology of Iran. Ahvaz1387. [Persian].
- [10]. MahdaviR, Abedi KopaeiJ, RezaeeM, AbdolhosseiniM. Locate suitable sites for artificial feeding through GIS and RS; National Student Conference of soil and water; Shiraz University1383. [Persian].
- [11]. NooriB,ghayomianJ, Mohseni saraviM, Darvish sefatA A, FeizniaS. Determining appropriate areas for artificial recharge of groundwater by fed ponds method with use ofGIS. Iranian Journal of Natural Resources1383 ; No 3 ; pages 635-647. [Persian].
- [12]. EsmaeleA, AbdollahiKH. Watershed management and soil conservation, second edition, 1390. Mohaghegh Ardebili. [Persian].
- [13]. RoghaniM. Check the mechanical operation of watershed management in controlling runoff of zayandeh rood;Case study on heidari watershed. Journal of Irrigation & Water Engineering. 1391; No 7. [Persian].
- [14]. Winnaar G.De, Jewitt G P W, Horan M. A GIS-based approach for identifying potential runoff harvesting sites in the Thukela River basin, South Africa. Physics and Chemistry of the Earth. 2007; 32: 1058-1067.
- [15]. Durga Rao K H V, Hariprasad V, Roy P S. A suitable site, In: Khurana, I. (ed.), Making water everybody's business. Centre for Science and Environment, New Delhi. 2001; Pp: 243-245.
- [16]. Dovonce E. A physically based distributed hydrologic model. Master of Science thesis, the Pennsylvania state university. 2000.
- [17]. Selvam D, Farooq A Dar, Magesh.N S, Singaraja C, Venkatramanan S, Chung S Y. Application of remote sensing and GIS for delineating groundwater recharge potential zones of Kovilpatti Municipality, Tamil Nadu using IF technique.Earth Sci Inform. 2015; DOI 10.1007/s12145-015-0242-2.
- [18]. Senanayake I.P, Dissanayake D M D O K, Mayadunna B B, Weerasekera W L. An approach to delineate groundwater recharge potential sites in Ambalantota, Sri Lanka using GIS techniques. Geoscience Frontiers xxx (2015); 1-10.
- [19]. Kaliraj S, Chandrasekar N, Magesh N S. Evaluation of multiple environmental factors for site-specific groundwater recharge structures in the Vaigai River upper basin, Tamil Nadu, India, using GIS-based weighted overlay analysis. Environ Earth Sci (2015); 74:4355–4380.
- [20]. Govind P Sh, Mohite N M. Identification of groundwater recharge potential zones for a watershed using remote sensing and GIS. International journal of geomatics and geosciences. 2014; Volume 4, No 3.
- [21]. Valliammai A, Balathanduytham K, Tamilmani D, Mayilswami, C.Identification of potential recharge zone ofthe selected watershed using RemoteSensing and GIS. International Journal of Scientific & Engineering Research, Volume 4, Issue 8, August-2013; ISSN 2229-5518.
- [22]. Weerasinghe H, Schneider U A, L'ow A. Water harvest- and storage- location assessment model using GIS and remote sensing. 2011; Hydrology and Earth System Sciences Discussions.
- [23]. Ebrahimian M, Ainuddin Nuruddin A, Mohd Soom M A B, Sood A M. Application of NRCS-curve number method for runoff estimation in a mountainous watershed. 2010; Caspian Journal of Environmental Sciences.
- [24]. Ramakrishnan D, Bandyopadhyay A, Kusuma K N. SCS-CN and GIS-based approach for identifying potential water harvesting sites in the Kali Watershed, Mahi River Basin, India. Department of Earth Sciences, Indian Institute of Technology (IIT). 2009; Powai, Mumbai 400 076, India.
- [25]. Shaban A, Khawlie M, Abdallah C. Use of remote sensing and GIS to determine recharge potential zone:the case of Occidental, Lebanon. 2006; J. Hydrogeology 14:433-443.
- [26]. Mbilinyi, B. P., Tumbo, S.D., Mahoo, H.F., Mkiramwinyi, F.O (2007). GIS- based decision support system for identifying potential sites for rainwater harvesting, Physics and Chemistry of the Earth 32. 1074-1081.